Children's Mission

WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

UKRAINE

Hjælp uddeles mellem angrebene S. 4

FILIPPINERNE

Små skridt mod store forandringer S. 6

KENYA

Lucys liv fra træ til triumf S. 11

NR 4 2026

Children's Mission

Indhold

2 Leder
3 Rumænien & Moldova
4–5 Ukraine
6–7 Filippinerne
8–9 Iværksætteri
10–11 Kenya
12 Pakistan & Bangladesh

DANMARK

CHILDREN'S MISSION
SKANDINAVISK BØRNEMISSION

POSTADRESSE:
Brobyvej 72, 2650 Hvidovre

TELEFON: 53537304
E-MAIL: info@childrensmission.dk
WEB: www.childrensmission.dk

CVR-NR.: 1750 1682

BESTYRELSE
Mogens Frost, Hanna Engell Vagner, Bo Wallenberg, Arne Panduro

BANK:
Nordea, Søborg Afdeling
Reg. nr.: 2256
Konto nr.: 6445 550 599

MOBILEPAY: 80574
GIRO: 921-6464

FØROYAR

SKANDINAVISKA BARNAMISSIÓNIN

POSTADRESSE:
Skandinaviska Barnamissiónin,
Føroya Deild,
Reyngøta 19, FO-100 Tórshavn

E-MAIL: skandinaviskabarna-missionen@hotmail.com

Postgiro: 9870-431.047.1
Norðoya Sparikassi: 9865-101.620.7
Betri Banki: 9181-120.980.0
BankNordik: 6460-101.594.1
Suðuroyar Sparikassi: 9870-101.148.1

REDAKTØR: Eva Ruderstam
OVERSÆTTELSE FRA SVENSK: Svend Løbner
OPSÆTNING: PCG Malmö
TRYK: All-Media Øresund, Malmø

90 KONTO | SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

Giv ikke op! Jeg ved, hvordan bogen ender!

Kære faddere og livreddere!

DA JEG VAR UNG, var jeg til et møde i kirken, da en af mine venner fortalte mig en historie om sin lillebror, som jeg aldrig vil glemme. Hans lillebror elskede at læse bøger og var især glad for en helt, der altid vandt over skurkene. Helten var fuldstændig overlegen, og den lille dreng slugte bog efter bog.

Efter et par bøger skete der noget, som den lille dreng absolut ikke brød sig om. Helten led tilbageslag for første gang og begyndte at tabe kampen mod skurkene. Drengen blev vred og trist og ville ikke læse mere. Men nysgerrigheden tog alligevel over, og han gjorde, hvad man absolut ikke må gøre. Han læste den sidste side for at se, hvordan bogen sluttede. Og da så han, til sin store glæde, at helten endelig havde sejret over skurkene. Han var så glad, at han råbte højt!

Nu vendte han tilbage til bogen og begyndte at læse, hvor han slap, men nu læste han på en helt ny måde. Hver gang hans helt mødte modgang, sagde han højt, mens han læste: Giv ikke op! Jeg ved, hvordan bogen slutter, fordi jeg har læst den sidste side!

JEG HAR BÅRET DENNE HISTORIE med mig hele mit liv og især i mit arbejde i Children's Mission. Der er mange mennesker, der møder stor modgang i livet og lider meget, men som kristne ved vi, hvordan bogen slutter. Der vil komme en dag, hvor Jesus vender tilbage og retter op på alt. Jesus vil vinde det sidste slag, og den onde vil tabe. Der vil komme en dag, hvor der ikke vil være flere tårer. Der vil komme en dag, hvor der ikke vil være mere sygdom. Der vil komme en dag, hvor Fredsfyrsten vil regere. Der vil komme en dag, hvor uretfærdigheden vil ophøre. Der vil komme en dag, hvor vi aldrig vil blive adskilt igen. Vi er hjemme hos vores Skaber og Far.

Måske går du, kære fadder og livredder, igennem en hård tid lige nu? Jeg vil sende dig denne lille historie om drengen og hvordan han så på sin modgang, så du kan blive ved med at læse.

SOM LEDER AF Children's Mission bliver jeg ofte spurgt: Bosse, hvordan holder du ud at se al denne lidelse? Sandheden er, at jeg ikke altid gør det. Håbløsheden griber fat i mit hjerte, og tårerne triller, men så tænker jeg, at jeg ved, hvordan bogen slutter. At jeg får lov til at formidle dette til de lidende mennesker, jeg møder, er det, der bærer mig gennem prøvelserne.

Jeg husker en tur til Kiev med nogle journalister fra det svenske Aftonbladet for mange år siden. De brugte det meste af turen på at forsøge at tage min tro fra mig. Til sidst blev jeg så vred, at jeg sagde til dem: Måske er jeg en idiot i jeres øjne, men husk, at jeg er en lykkelig idiot! Hvorfor vil I tage det fra mig?

De skammede sig og undskyldte, og ved slutningen af vores tur havde den sejeste journalist skrevet i snavset på min bil: "Jesus frelser." Jeg spurgte, hvorfor han havde gjort det, men han vidste det ikke. Så sagde den anden journalist: "Bosse, forstår du ikke, at han er en søgende?" Journalisten fik et møde med Gud, og vi havde mange dejlige samtaler.

Hvis du er en søgende person, kan du folde dine hænder ligesom min farmor gjorde og bede: "Gud, hvis du eksisterer, så frels mig!" Så vil du se, om Han svarer.

BO WALLENBERG
GENERALSEKRETÆR

Personale og børn på dagcentret i Cornesti.

MOLDOVA

Dagcenter bliver et fristed

I den lille by Cornesti hjælper Children's Mission børn gennem sin partnerorganisation Lumina Lumi. Hver dag kommer 30 til 35 børn til vores dagcenter. Der får de varm mad, hjælp til lektier og mulighed for at lege og opleve fællesskab i et trygt og kærligt miljø.

OFTE KOMMER BØRNENE fra familier med store problemer. Dette er tilfældet for en 11-årig dreng, vi kan kalde Daniel.

Han bor sammen med sine forældre og søster i et lille hus bestående af to værelser og en lille gang, der ikke er opvarmet. Huset er i meget dårlig stand. Der er intet rindende vand og intet badeværelse.

Daniels far arbejder slet ikke. Hans mor får nogle gange midlertidige job, men om vinteren er der næsten intet arbejde. Indkomsten er meget lav, og hun har ofte svært ved at skaffe mad til dagen.

Daniel er en genert og tilbagetrukket dreng. Han blev født med en defekt i overlæben, der kræver operation, men hans familie har ikke råd til operationen. Daniel bliver mobbet i skolen og har næsten ingen venner der. Han har også svært ved at færdiggøre sine skoleopgaver.

I TO ÅR ER DANIEL kommet på Children's Missions Dagcenter. Det er blevet et fristed for ham. Der kan han hænge ud med andre børn uden at blive mobbet eller udstødt. Han får hjælp til lektier og skolearbejde. Han får også varm mad.

Men nogle gange kan Daniel ikke komme på centret. Hans far, som er aggressiv, låser nogle gange sin søn inde og forbyder ham at forlade huset.

Daniels mor er meget taknemmelig for den hjælp, hendes søn og familien får. Ud over støtten på dagcenteret hjælper Children's Mission familien med mad, hygiejneartikler, tøj, sko og brænde.

Hjælp os ved at bede for Daniel og hans familie!

På dagcentret får børnene mad, lektiehjælp og fællesskab i et trygt og kærligt miljø.

Ioan tager sig af fire børn alene.

RUMÆNIEN

Hjælp til en far med fire børn

Ioan i Rumænien har fire børn. For fem år siden, da hans yngste datter kun var et par måneder gammel, fandt børnenes mor en ny mand og forlod Ioan og børnene.

FOR IOAN VAR DET meget hårdt at tage sig af fire børn alene. Myndighederne har været på stedet og kontrolleret, at børnene har det godt – og Ioan har fået forældremyndigheden over børnene.

Familien modtager regelmæssig støtte fra Children's Missions partnerorganisation Prison Fellowship Romania og den lokale organisation Dar Din Dar Beclean. Børnene har også fået hjælp fra en tandlæge til at forbedre deres tandhygiejne.

Trods meget enkle levevilkår klarer familien sig godt. Børnene klarer sig godt i skolen. Og da Children's Mission kom på besøg, var børnene meget glade. Ikke kun fordi de fik tøj, men også fordi deres hund havde fået hvalpe – en hvalp til hvert barn.

Children's Mission sender regelmæssigt humanitær hjælp til mennesker i nød i Rumænien gennem partnerorganisationen Prison Fellowship Romania.

Annas historie

– Mit navn er Anna, og jeg er 11 år. Jeg har mange gange i mit liv følt mig bange. Mine forældre drak ofte alkohol, og det gjorde mig meget ængstelig og trist.

– EN DAG BLEV JEG SÅ BANGE, at jeg gemte mig blandt kyllingerne i hønsehuset. Jeg ville bare være et sikkert sted, hvor min mor forhåbentlig ikke kunne finde mig, før der var kommet ro på igen.

– Engang hældte jeg al alkohol i huset ud i vasken. Jeg ville bare have, at mine forældre holdt op med at drikke. Men min bedstemor straffede mig meget hårdt for det.

– For nogen tid siden døde min mor, og nu bor jeg hos min tante. I sommer blev jeg inviteret til lejren i Dubechno.

– Jeg plejede ikke at tro på Gud. Jeg vidste ikke, om han virkelig eksisterede, om han kunne se mig eller høre mine bønner. Men i lejren begyndte jeg at lytte til historier og undervisning om Gud. Nogle gange græd jeg. Jeg tænkte på mit liv, på min mor og på alt, hvad jeg havde været igennem.

– Det var der, i lejren, at jeg begyndte at tro på Gud. Nu ved jeg, at jeg kan tale med ham om alt det, der gør ondt i mit hjerte, om alt, hvad jeg er bange for, ja, alt det, jeg ikke kan fortælle til andre. Jeg tror, at Gud ser mig. Han ved alt, hvad jeg har været igennem, og han er med mig, selv når livet føles meget svært. Jeg nyder virkelig at lære mere om Gud og lære ham bedre at kende.

– Tak til Children's Mission for at give mig mulighed for at komme på lejr, til lederne, der var der for mig, og til denne særlige sommer. Måske var det her, jeg for første gang følte, at jeg ikke var alene.

Undervisning i beskyttelsesrum.

Hjælp uddeles mellem angrebene

Krigen i Ukraine fortsætter, og befolkningen er nødt til at tilbringe mere og mere tid i beskyttelsesrum.

TRODS LUFTALARM OG ANGREB fortsætter Children's Mission med at levere hjælp til mennesker i nød.

– Troen på Gud, vores ansvar over for børnene og den enorme støtte fra vores partnere og donorer giver os styrken til at fortsætte, siger Arsen Sydorchuk, der arbejder hos Children's Mission i Ukraine med at levere nødhjælp.

Under et besøg i Kiev-regionen blev der distribueret hjælp til skoler og hjælpecentre, på trods af flere afbrydelser på grund af luftangreb, mens børnene blev undervist i beskyttelsesrummene.

Syvårige Bohdan fortalte, at de har tvebakker, doneret af Pågens Bageri, i beskyttelsesrummet.

– Sidste gang jeg var i beskyttelsesrummet, var eksplosionerne høje, og jeg var virkelig bange. Læreren gav mig en tvebakke. Da jeg bed i den, lød den så højt, at jeg næsten ikke hørte eksplosionerne. Alle vi børn spiste tvebakker så højlydt vi kunne, og så føltes det ikke helt så skræmmende. Tak fordi I kom med nye tvebakker i dag!

Arsen Sydorchuk siger, at Children's Mission yder nødhjælp i form af mad, komfurer, møbler, elkabler, lærerige spil og gaver til børnene.

– Det handler om at give med respekt og værdighed og være opmærksom på, hvad folk har brug for i øjeblikket. Nogle gange kan det være en madras, andre gange et komfur – og nogle gange blot tvebakker, der kan hjælpe børn med at håndtere deres frygt.

Sasha kommer regelmæssigt til Children's Missions suppekøkken. Nu støtter han andre og fortæller om den Gud, der forvandlede hans liv.

Gud forvandlede Sashas liv

Sasha mistede sit ben – og med det syntes han at have mistet meningen med livet. Smerte, fortvivlelse og ensomhed blev hans konstante ledsagere. Han endte på gaden, hjemløs, uden støtte og uden håb. Hver dag blev en kamp for overlevelse, fyldt med kulde, sult og fare.

EN DAG HØRTE HAN, at Children's Mission uddelte varme måltider to gange om ugen. For Sasha var det gode nyheder, fordi sult var blevet hans normale tilstand, og han forsøgte at dulme sin smerte med alkohol.

Da han kom derhen, så han mange mennesker lytte opmærksomt til en mand, der læste fra en bibel. Så begyndte alle at bede og takke Gud for måltidet. Sasha lyttede ikke. Han blev irriteret. Han var sulten.

Endelig fik han en stor tallerken varm ris med kød. Maden var utrolig velsmagende. Han spiste hurtigt og sultent – og bad om mere. Kvinden, der serverede maden, smilede venligt og sagde: *"Må Gud velsigne dig! Kom venligst tilbage."*

Disse ord rørte ham endnu mere end maden. Det var så usædvanligt. Ingen råbte ad ham, skubbede ham væk eller kaldte ham beskidt eller værdiløs. Tværtimod gav de ham endda et brød, så han havde noget at spise den næste dag.

Sasha begyndte at komme tilbage igen og igen. I starten kom han ofte beruset, skændtes med folk og gav alle omkring sig skylden for sine problemer. Hans hjerte var fyldt med vrede og smerte. Men Gud rørte ved hans hjerte. Trin for trin begyndte noget at ændre sig indeni ham. Hans udtryk blev blødere, hans ord blev venligere, og han begyndte at lytte, reflektere og tro.

Senere fik han tilbudt muligheden for at gennemgå rehabilitering på et kristent rehabiliteringscenter, hvor han gav sit hjerte til Jesus. Han blev befriet fra alkoholafhængighed og kunne starte et nyt liv.

Sasha kommer stadig til maduddelingen. Nu kommer han for at støtte andre, dele håb og fortælle dem om den Gud, der forandrede hans liv.

Med tårer af taknemmelighed siger han:

"Jeg var vred på hele verden. Jeg havde mistet alt og druknet min smerte i alkohol. Men Jesus fandt mig, da jeg ikke engang ledte efter ham. Han løftede mig op og gav mig håb. Nu kommer jeg her for at fortælle andre: Gud kan frelse alle."

John Michael er blevet mere aktiv, og hans appetit er blevet bedre.

Små skridt mod store forandringer

John Michael bor sammen med sine forældre og søskende. Han har kæmpet med forskellige helbreds-problemer gennem hele sit liv.

JOHN MICHAEL BLEV FØDT med læbegane-spalte og blev opereret i en alder af fem måneder. Operationen var dog ikke helt vellykket. En åbning er tilbage, og en tand i ganen gør det svært for ham at spise fast føde. Han kan heller ikke græde længe, da det påvirker hans vejr-trækning. Efter operationen led John Michael af dårlig appetit og var ofte syg.

Children's Missions lægeteam var dybt bekymret over hans skrøbelige krop og lave vægt. Det var tydeligt, at han havde brug for specialiseret pleje og akut ernæringsstøtte.

Efter to måneder i Children's Missi-ons ernæringsprogram er forvandlin-gen bemærkelsesværdig. John Michael er blevet betydeligt mere aktiv. Han er glad og deltager entusiastisk i aktivi-teter som at danse, synge og lege med de andre børn. Hans appetit er blevet betydeligt bedre. Han spiser bedre end nogensinde, og de vitaminer, han får, styrker hans immunforsvar.

Selvom det er små forbedringer, er de stabile skridt mod en bedre hverdag og et sundere liv. Children's Missions lægeteam fortsætter med at overvåge John Michael og hjælpe familien med at passe godt på hans mad og helbred. John Michaels historie viser, hvor vig-tigt det er for underernærede børn at modtage ernæring og støtte, så de kan leve et godt liv.

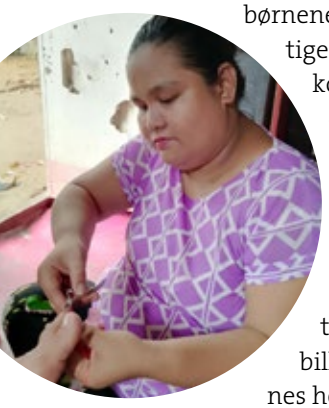
Skønhedssalon giver indtægt

Med fire børn er det ikke nemt at få enderne til at mødes. Pamela ved det godt. Hun bor med sin mand og fire børn i et fattigt område i udkanten af Manila.

HENDES MAND ARBEJDER i byggebran-chen og tjener, hvad der svarer til 75 danske kroner om dagen. Det er ikke nok til at forsørge familien.

Pamela har taget et seks måneders kursus i kosmetologi og har tidligere arbejdet deltid ved at tilbyde skøn-hedsbehandlinger. Men da hendes tredje barn blev født, holdt hun op med at arbejde.

Den dårlige økonomi førte til, at børnene blev undervæg-tige. Familien kom i kontakt med Chil-dren's Mission, og to af børnene blev inkluderet i ernærings-programmet. Familien lærte at tilberede nærende, billig mad, og børne-nes helbred blev nøje overvåget. Støtten betød, at børnene blev sunde, og familiens måltider blev bedre.

Pamela kom også i kontakt med Children's Missions erhvervsud-dannelse. Hun lærte at lave tæpper, producere moringa-produkter, designe perlesmykker og lave opvaskemiddel. Samtidig fik hun viden om simpel er-hvervsøkonomi og hvordan man tjener penge på sin produktion.

Inspireret af sin nyfundne viden begyndte hun igen at tilbyde skøn-hedsbehandlinger derhjemme. Hendes indkomst varierer fra dag til dag, men på nogle dage kan hun tjene op til 100 danske kroner, hvilket gør en kæmpe forskel for familiens økonomi.

Pamela har indset, at det er muligt at tjene penge hjemmefra. Hun er ikke bange for hårdt arbejde, og hendes be-slutsomhed giver hendes familie både håb for fremtiden og mad på bordet.

Pamela har indset, at hun kan arbejde hjemmefra og tjene penge til familien.

Abigael fik hjælp til skolegang – nu er hun selv lærer

– Mit navn er Abigael, og jeg er 25 år. Jeg kommer fra en familie med begrænsede økonomiske ressourcer.

Abigael med sine forældre.

– MIN MOR SOLGTE skummadrasser på et marked, mens min far arbejdede som skrothandler og samlede materialer til genbrug. Da jeg begyndte i skolen, havde jeg ofte kun et enkelt stykke brød med til skolefrokost. Min familie havde ikke råd til mere.

– Som barn deltog jeg i Children's Missions sponsorprogram. Jeg modtog skoleartikler, og familien modtog et lille økonomisk bidrag til mad. Støtten gjorde en stor forskel for vores familie. Takket være hjælpen kunne jeg blive i skole og fortsætte med at drømme.

– Universitetet bragte endnu større udfordringer. Min mor blev syg, hendes lille butik lukkede, og min far blev den eneste forsørger. Med studieafgifter, materialesomkostninger og familiens voksende behov stod vi over for økonomiske vanskeligheder og endte endda i gæld. Der var tidspunkter, hvor jeg spekulerede på, om jeg ville være i stand til at fortsætte min uddannelse, men støtten fra Children's Mission gav mig håb om at kunne fortsætte.

– Takket være min families ofre og Children's Missions støtte kunne jeg færdiggøre min uddannelse og blive færdiguddannet lærer. Efter endt uddannelse søgte jeg et job og fik et arbejde som lærer på Children's Missions skole.

– I dag er jeg så taknemmelig for at stå på den anden side af skolebænken. Engang var jeg et barn, hvis uddannelse afhang af andres venlighed og støtte. Nu har jeg det privilegium at hjælpe andre børn i samme situation, så de kan opfylde deres drømme.

– Children's Missions støtte åbnede døren til en fremtid, som jeg kun kunne drømme om en gang. Min historie viser, at når vi giver børn håb, kan håbet vokse til et liv med mening og blive en kilde til håb for andre børn.

Børnene i børnebyen fejrede dagen med sang, dans, lege og smukke tegninger.

Fejring af glæde og selvtillid

Children's Missions børneby Open Heart Children's Village benytter enhver lejlighed til at fejre. I august blev den nationale sprogmåned markeret, hvor det filippinske sprog og den filippinske kultur blev fejret.

BØRNENE DELTOG i aktiviteter, hvor de kunne udtrykke deres kreativitet, opdage deres talenter og styrke deres selvtillid, blandt andet gennem sang, dans, spil og tegning af plakater.

Et højdepunkt ved festen var en konkurrence, hvor børnene bar traditionelt filippinsk tøj og opførte traditionelle danse. Festlighederne sluttede med et fælles måltid tilberedt af forældrene.

Visionen bag Children's Missions børneby er ikke kun at hjælpe børnene med basale behov, men også at de opdager deres potentiale.

Børn, der kommer fra vanskelige vilkår, har brug for at opleve øjeblikke med glæde, opbygge selvtillid, udvikle meningsfulde relationer og skabe positive minder, så de får hjælp mod en lysere fremtid.

UGANDA

Patrick startede en skole

Children's Missions erhvervsuddannelse fører til forandring i samfundet. Patrick valgte at starte en skole.

DET ER TI ÅR SIDEN, at Children's Mission, gennem sin partnerorganisation CFE, kom til en landsby langt ude i landdistrikterne i Uganda for at hjælpe befolkningen med at starte virksomheder og blive selvforsynende. En af dem, der deltog i træningen, var Patrick Waiswa.

– Vi lærte, hvordan man starter en lille virksomhed. At tage udgangspunkt i behovene i området, men også for at se, hvad der er tilgængeligt, og hvad det kan bruges til. På landsbymøder kom vi frem til den konklusion, at landsbyen havde brug for en skole. Der var mange børn, men der var langt til den nærmeste skole.

Patrick besluttede at starte en skole. En simpel skolebygning blev bygget af træ, hvilket der var i overflod af. Lærere blev ansat, og børnene kunne tilbydes undervisning derhjemme.

– Vi har nu 250 elever. Ud over de sædvanlige fag underviser vi i praktiske færdigheder som skomageri og sæbefremstilling.

Patrick blev også udpeget som lokal koordinator for CFE/ Children's Mission for at støtte andre nye iværksættere i landsbyen.

"Uddannelsen har gjort en kæmpe forskel for deltagerne! De har fået viden om afgrøder og dyrkning. Vi har adgang til vand, så vi kan vande afgrøderne, når tørken kommer. Nogle er begyndt at opdrætte kyllinger. Andre har lært at sy med en symaskine og arbejde som syersker. Uddannelsen har givet folk job, og vores livsstil har ændret sig. Vi har øget vores indkomst, så vi kan brødføde og uddanne børnene," siger Patrick.

James kan oplade 100 mobiltelefoner i sin kiosk.

UGANDA

James tilbyder opladning af mobiltelefoner

EN KIOSK MED MULIGHED for at oplade mobiltelefoner. Det er James og Marthas forretningsidé.

James og Martha bor med fem børn i et hus langt ude på landet i Uganda. Det er et område, hvor de fleste mennesker ikke har adgang til elektricitet, fordi elnettet ikke er blevet udbygget overalt, og fordi mange ikke har råd til at betale tilslutningsgebyret.

James og Martha deltog i et træningskursus i at drive virksomhed, som Children's Mission har arrangeret gennem partnerorganisationen CFE.

– Før træningen havde vi ingenting. Men vi indså, at der er muligheder for at forbedre familiens situation ved at drive en virksomhed. Vi lærte at starte og drive en lille virksomhed og fik ideen til at tilbyde en kiosk med mobiltelefonopladning, siger James.

– Vi får strøm fra solceller og kan oplade op til 100 mobiltelefoner samtidig. Mange mennesker, der bor i nærheden, kommer hertil for at oplade deres mobiltelefoner. Vi sælger også drikkevarer, snacks og brød i kiosken.

Virksomheden er vokset langsomt, men sikkert. De bruger indkomsten til at købe mad til familien og betale deres børns skolepenge. Takket være solpanelerne har de også kunnet købe et komfur og har bedre mulighed for at lave mad til familien. For nylig har de også kunnet investere i en fryser til kiosken.

KENYA

Leah fik viden og selvtillid

Leah Mwachi bor i et fattigt område i Eldoret, Kenya. Hun er enke og har to børn og tre børnebørn. Hun blev invalid efter en ulykke i 2021, og det blev svært for hende at forsørge sin familie.

SAMTIDIG FALDT hendes selvtillid. Hun ville gerne starte sin egen virksomhed, men turde ikke.

I foråret 2026 kom Children's Mission gennem partnerorganisationen EPTF i kontakt med Leah. Hun deltog i et iværksætterkursus. Dette gav hende modet til at starte sin egen virksomhed. Hun lånte et lille beløb fra sin opsparingsgruppe og begyndte at sælge fladbrød, chapati. Snart solgte hun også grøntsager, og nu planlægger hun at supplere med kogte bønner, som kan spises sammen med chapati.

Leah siger, at træningen har givet hende viden om økonomi, så hun kan registrere indtægter og udgifter og spare op til investeringer. Hun har lært at være lydhør over for kundernes behov og ønsker. Samtidig har lektionerne givet hende selvtillid.

Leah tjener nu omkring 60 danske kroner om dagen. Det gør det muligt for hende at brødføde sin familie og betale skolepenge. Hun sparer også et lille beløb op hver uge i sin opsparingsgruppe.

– Jeg troede ikke, jeg kunne klare det, men nu ved jeg, at jeg kan drive en virksomhed. Jeg har lært regnskab og ved, hvordan man tjener penge, siger Leah, som er fast besluttet på at arbejde hårdt for at forsørge sig selv og sørge for en uddannelse til sine børnebørn.

BURKINA FASO

Fra overlevelse til selvforsørgelse

– Mit navn er Olivier Sawadogo, og jeg er 16 år. Jeg går i skole og bliver færdig med grundskolen næste semester.

– DA MIN FAR DØDE, måtte jeg bo hos min fars familie. Men de kunne ikke tage imod min mor, så hun flyttede. Jeg måtte klare mig selv og finde måder at forsørge mig selv på, mens jeg fortsatte min uddannelse. Nogle gange ledte jeg efter guld i det gamle mineområde nær landsbyen. Nogle gange kunne jeg få et dagjob i en landsbyboers moringa-mark. Så tjente jeg 100 CFA-franc (svarende til 1,3 danske kroner) for hver linje.

– Det, der virkelig hjalp mig, var, da jeg tilmeldte mig Children's Mission/Empe-træningsprogrammet. I regntiden, fra juni til september i 2026, kunne jeg bruge en lille mark til at dyrke meloner. Samtidig lærte jeg at passe kimplanterne, genplante og overvåge afgrøderne og høste. Jeg har også prøvet at dyrke løg og hjælper regelmæssigt kvinderne, der arbejder her, med deres afgrøder.

– Jeg har nu solgt melonerne for 21.000 franc (240 danske kroner). Jeg vil bruge pengene til at købe skoleartikler. Jeg har bevist over for mig selv, at jeg kan dyrke, markedsføre min høst og skabe en indkomst gennem mit arbejde. Udover vigtig viden har jeg fået større selvtillid, en ansvarsfølelse og føler, at jeg bidrager til noget meningsfuldt i samfundet.

– Jeg vil gerne takke Children's Mission og Empe for at have givet mig muligheden for at udvikle mig. Nu vil jeg investere yderligere ved at lære at opdrætte fugle.

KENYA

Gode værdier former livet

BRAVIN, RONALD OG MARY går i hhv. 7., 6. og 3. klasse på Children's Missions Gift School i Mombasa, Kenya. De har alle oplevet vanskeligheder i deres familier, vanskeligheder, der har fået dem til at føle sig dårligt tilpas, så de har oplevet, at verden har ødelagt deres fremtid. Dette har igen påvirket både deres koncentration i klasseværelset og deres læringsresultater.

Gift School omfavner sine elever med kærlighed, omsorg og integritet i et kristent miljø. Udover almindelige skolefag undervises de i etik, moral og gode værdier, ikke mindst i forbindelse med aktiviteter under No Corruption Generation.

Dette har haft en positiv indflydelse på Bravin, Ronald og Mary. Ronald kaldes nu "pastor" af sine skolekammerater. De værdier, han har lært under sit engagement i No Corruption Generation, har fået ham til at smile og føle sig godt tilpas igen.

Bravin, Mary og Ronald på Gift School.

Mary og Esther går langt hver dag for at komme til den skole, de elsker.

KENYA

Mary og Esther elsker skolen

Mary og Esther er to af de yngre elever på Children's Missions Gift School i Mombasa.

MARY ER OTTE ÅR GAMMEL og går i anden klasse, mens hendes lillesøster Esther er fire år gammel og går i børnehaveklasse. Hver morgen skal de gå et godt stykke for at komme i skole, da de bor et andet sted, end hvor skolen ligger. Nogle gange brænder solen, andre gange gør regnen vejen mudret. Men det forhindrer ikke Mary og Esther i at komme i skole.

Mary nyder virkelig skolen. Hun kan lide at læse enkle historier, tegne figurer og lære nye ord. Selvom hun er træt, kommer hun altid til undervisningen med et stort smil. Esther elsker også skolen, hvor hun lærer bogstaver og tal. Når hun laver fejl, giver hun ikke op, men prøver igen, indtil hun gør det rigtigt.

Mary og Esther kommer fra et hjem, hvor livet ikke er så let. Forældrene har kun simple og midlertidige job, og de kæmper med økonomien.

Nu har moderen for nylig født, og der er kun én forsørger tilbage i familien. Nogle gange er børnene nødt til at dele øvehæfter, og det er ikke altid muligt for dem at komme i skoleuniform.

Men de kommer altid i skole med glade hjerter.

Da Marys lærer spørger hende, hvorfor hun elsker skolen, svarer hun: "Jeg vil gerne studere og blive sygeplejerske." Takket være støtten fra Children's Mission kan pigerne tilbydes en god uddannelse, der lægger grundlaget for en lys fremtid.

KENYA

Lucys liv fra træ til triumf

En af de store helte i Children's Mission er Lucy Nyambura. I 2008 så hun, at mange børn i hendes landsby, Nagirakais uden for Lokichogio, ikke havde råd til at gå i skole.

MANGE AF BØRNENE var forældreløse, og deres slægtninge havde ikke råd til at betale for deres børns skolegang. Selvom Lucy hverken havde klasseværelser eller ressourcer, besluttede hun sig for at gøre noget. Hun samlede børnene under to store træer – og underviste dem.

Rygtet spredte sig, og flere og flere forældre og landsbyboere begyndte at betro deres børn til Lucys undervisning. Snart havde hun over 100 elever. Hun grupperede børnene efter, hvem der kunne læse, og hvem der havde brug for grunduddannelse.

Da de svenske missionærer Birgitta og KeA Arnlund kom til Lokichogio, lovede de at hjælpe. De rejste tilbage til Sverige for at samle penge ind, og da de vendte tilbage i 2009, kunne de begynde at bygge en skole.

I 2010 blev der skrevet historie, da Hannah Emuriakin Primary School blev indviet, og børnene stolt kunne marchere fra træerne, hvor de havde holdt deres undervisning, til en nybygget skole.

Skolen voksede. Sammen med to andre lærere ledede Lucy skolen og lagde et stærkt fundament. I 2014 skiftede hun over til arbejdet som skoleleder.

Det arbejde, Lucy lagde i landsbyens børn, lige fra starten med skolen under træet, bar frugt. I 2018 dimitterede den første klasse elever fra skolen. Elevernes merit-point var blandt de højeste i regionen, et bevis på Lucys urokkelige engagement.

I 2025 gik Lucy på pension. Hun efterlod sig ikke kun en fantastisk skole, men et helt samfund, der takket være hendes vision, mod og offer var blevet forvandlet for altid.

Indgangen til Children's Missions skole.

Skolen er blevet udvidet flere gange og har i øjeblikket 450 elever.

Nyt bestyrelsesmedlem

MOGENS FROST er nyt medlem af bestyrelsen i Children's Mission Danmark, hvor han også er valgt til formand. Han er uddannet farmakonom og har i mange år været engageret i missionsarbejde hjemme og ude. Det er bl.a. blevet til flere missionsrejser til Kenya og Venezuela. Han har i flere år været med i Wycliffe Danmarks bestyrelse, der arbejder med oversættelse af Bibelen til lokale stammesprog.

Mogens Frost er medlem af Baptistkirken i Roskilde og har de seneste otte år været medarbejder i UP!-koret for psykisk sårbare i Roskilde. Han er også en passioneret fotograf.

Mogens Frost erstatter nu Peter Thomsen i Children's Mission Danmarks bestyrelse, der nu består af Mogens Frost (formand), Hanna Engell Vagner, Bo Wallenberg og Arne Panduro (administrator).

BANGLADESH

Diti fik hjælp til uddannelse – nu har hun et arbejde

Diti Mondal bor i Bangladesh og arbejder for en organisation. Men det ville ikke have været muligt uden hjælp fra Children's Mission og partnerorganisationen FCCB.

DITI VOKSEDE OP som et af fem søskende. Hendes far drev en virksomhed, så familien var ret velhavende og levede komfortabelt. Men i 2008, da Diti gik i tredje klasse, blev hendes far alvorligt syg og mistede til sidst evnen til at gå. Familiens opsparing blev brugt til behandling, men hendes far kom sig aldrig og kunne ikke længere drive sin virksomhed.

Nu blev Ditis mor den eneste forsørger. Hun arbejdede som husholderske i andre familiers hjem, men hendes indkomst var ikke nok til at forsørge familien.

– En dag sagde min mor, at hun ikke længere havde råd til at lade mig gå i skole. Hun bad mig om at arbejde sammen med hende. "Jeg ville ikke opgive min uddannelse, så jeg arbejdede med min mor om morgenen og havde timer på Godara Tutorial School om eftermiddagen," fortæller hun.

År efter år fortsatte Diti med at arbejde og studere. Det betalte sig. Hun afsluttede sin uddannelse, fik et arbejde og kan nu forsørge sig selv.

– Jeg er så taknemmelig for Tutorial School. Uden skolen ville jeg ikke have været i stand til at fortsætte mine studier.

PAKISTAN

Fiza har lært at læse, skrive og regne

– Mit navn er Fiza Shoukat. Jeg er 9 år og går i skole. Min far producerer mursten, og vi bor på fabrikken. Vi har ikke mange penge, så jeg hjælper normalt mine forældre på teglværket.

– DA EN SKOLE ÅBNEDE i nærheden, ville min mor have, at jeg skulle gå der, så jeg kunne få en uddannelse. Siden jeg startede i skole, har jeg lært at læse, skrive og regne. Lærerne er venlige og hjælpsomme, og jeg nyder virkelig at gå i skole.

– Jeg har fået venner i skolen, og jeg er stolt af, at jeg kan få en uddannelse i stedet for bare at arbejde med mursten.

Mine forældre er taknemmelige for muligheden, fordi de altid har drømt om at tilbyde mig en uddannelse, men ikke haft råd til det.

– Nu kan jeg læse og skrive på egen hånd. Jeg vil gerne studere videre, så jeg kan blive læge, når jeg bliver stor.

Children's Missions partnerorganisation i Pakistan, Full Gospel Assemblies of Pakistan, driver læringscentre for voksne, der ikke har haft mulighed at gå i skole og lære at læse og skrive.

De driver også enkle skoler for børn af teglværksarbejdere, der ikke har haft mulighed for at gå i skole. I skolerne modtager børnene grundlæggende uddannelse, så de kan blive overført til almindelige skoler, få en uddannelse og give sig selv og deres familier en lysere fremtid.